

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

Epist. I. Iac. Sadoletvs Cardin. Alexandro Farnesio S.R.E. Card. S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

IACOBI SADOLETI S. R. E.
CARD. EPISTOLARVM LI-
ber XII. Epist. I.

IAC. SADOLETVS CARDIN. ALEXANDRO
Farnesio S.R.E. Card. S.P.D.

VENIONE cūm essem, adierūt ad me consules cum
multitudine honestissimorum ciuium: sacerdotum
etiam ordine adiuncto: vehementerque à me peti-
erunt, vt cūm ipsi scripturi ad te essent, & cūm vir am-
plissimus legatus idem esset facturus, ego item scriberem, vt o-
mnes vno consensu te rogaremus, quo velles tam nobile & tam
illustrem ciuitatem ornatam esse abs te Episcopo, qui vicem tu-
am faceret præficeret, assidueque in ea commoraretur; quādo quem
tu hinc curæ & muneri præfecisti, is & abest multo maximam par-
tem temporis, & rārò Auenionem commecat. Accidunt autem fe-
rè quotidiè multa in tanta vrbe, quæ egeant Episcopo: præter-
quam quòd non medioere sibi ornamentum deesse ciuitas putat,
si Episcopus præfens non adsit. Hac de re cūm ipsi ad te accuratè
dant literas, tum ego quoq; optime Farnesi summo animi studio
te rogo, vt satisfacias florentissimæ ciuitati: præsertim quæ in te
vno spes suas omnes collocatas habet. Facies enim eis gratissimū:
meq; qui pro illis rogo, magno ornamento affeceris, si passus fue-
ris preces meas, illorumq; vna auctoritatem, quæ certè parum non
facienda est, apud animum tuum, ad impetrandum quod peti-
mus, valere. Ego cūm te semper optimo ingenio, egregiaq; natura
præditū esse cognoui: tū illud tibi imprimis curæ esse debere ar-
bitratus sum, vt istam felicitatē atq; fortunam, quæ te complexa
est, in præcipuè actionibus adhibeas, atq; exponas, quæ ad be-
nivolentiam hominum virtute ac beneficiis tibi conciliandam
sua accommodata, ne tibi postea vlla rerum temporumq; com-
mutatio nocere possit: tuq; iudicio & prudentia tua magnus sem-
per sis, non casu. Sed ego fortasse ineptus, qui hæc ad te scribam:
cūm tu domesticis & admonitionibus & exemplis quotidie fias
doctior. Verū ignosces mihi, maiorē amoris mei erga te, quam e-
ius officii quod mihi conueniat, rationem nunc ducenti. Quem
maximè apud se cupiant esse Episcopum, Auenionenses ipsi ad-
rescribunt. Hortor & oro, vt eorum voluntati morem geras: &
tamen præferbas, quibus eum finibus vti velis potestare, quem
faciens rebus tuo nomine tractādis agendisq; præficies. Quo maxi-
mè modo sine vilo honoris & famæ tuæ periculo, tuis p̄ te popu-
lis & ciuitati nobilissimè erit consultum. Sed hæc hæctenus: non
S 4 enim

enim vereor ne iustissimæ preces locum apud te non habent. Summus Pontifex mihi mandarat, cum me in hac loca exire non essem recepturus, ut curam & vigilantiam adhiberem, quod hocce populos in recta religione continendos pertinet: quod diebat Lutheranos in his regionibus valde increbescere: quod ego quoque multorum literis cognoueram. Itaque huc quam veni, quid egerim & Carpenteracti & Auenione, quod do in fidiis omnes eiusmodi rerum, suspicionesque compertim, quam nunc omnia composita sint & sedata, malo eum certis aliorum cognoscere quam ex meis. Certè eam & voluntatem, & obedientiam, quam illius sanctitati debeo, perpetuam stabo. Et quoniam ut hic maneam usque ad proximum verum multas & necessarias causas video me coacturas: rogo te amplissime Farnesi, mihi que merito charissimè, ut in tuis cum Pontifice Max. sermonibus interdum mei mentionem facias, neque tuam memoriam mei apud eum intermori totam finas, habeasque tuas fortunas & dignitatem meam apprime commendatam, & tantum officia apud hominem gratum positurum te intelligas. Vale Carpenteracti. IV. Cal. Octob. 1558.

II.

IAC. SADOLETUS CARD. ALEXANDRO

Farnesio S. R. E. Card. S. P. D.

GRATA mihi tuæ literæ tantum nec imò verò & peroptata. Ad dulces: quæ aliquam mei memoriam residere apud te mihi indicarunt. Quod ego quanti faciam, non nunc scribo: aliud enim tempus ista commemorandi. Hoc dico, in tuis iocundissimis literis illud tamen offensionis fuisse, quod hæc tardissime ad me perierat sunt, scriptæ enim à te VII. Idus Septembris, tertio Idus Octobris mihi sunt redditæ: sexto & trigesimo die videlicet postquam tu eas dederas. Sed quod ad rem pertinet, utinam Farnesi amplissime vobis vocantibus, quemadmodum quidem cuperem, subito parere possem: neminem profectò promptiorem ad obtemperandum vobis inueniretis. Sed quæ me impediunt causa quominus statim accedam, scribo ad Pontificem Max. scriboque non tam sapienter, quam ingenuè & liberè. Quod Pontifex pro sua perpetua præstantique humanitate in bonam partem accipiet. Earum ego literarum exemplum ad te misilem, nihil illis communes tecum fore existimasse: quod certè ita futurum est. In iis ego peto atque oro, ut tempus meæ absentie mihi proceperetur usque ad proximum mensem Aprilem: quo tempore in Italiam reuerti mihi in animo est. Hac in re Farnesi optime, remissum aduocatum esse cupio, ut facilius impetrem, quod æquissimè